
TEKSTY PRZYJĘTE

P8_TA(2015)0175

Druga rocznica runięcia kompleksu Rana Plaza i postępy w zakresie porozumienia na rzecz zrównoważoności

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie drugiej rocznicy zawalenia się budynku Rana Plaza oraz postępów w realizacji porozumienia na rzecz stałej poprawy praw pracowniczych i bezpieczeństwa w fabrykach w przemyśle konfekcyjno-dziwiarskim w Bangladeszu (2015/2589(RSP))

Parlament Europejski,

- mając na uwadze swoje poprzednie rezolucje w sprawie Bangladeszu, w szczególności rezolucje z dnia 18 września 2014 r.¹, 16 stycznia 2014 r.², 21 listopada 2013 r.³ i 14 marca 2013 r.⁴,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych⁵ oraz w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w międzynarodowych umowach handlowych⁶,
- uwzględniając Umowę o współpracy między Wspólnotą Europejską a Ludową Republiką Bangladeszu w sprawie partnerstwa i rozwoju⁷,
- uwzględniając porozumienie na rzecz stałej poprawy praw pracowniczych i bezpieczeństwa w fabrykach w przemyśle konfekcyjno-dziwiarskim w Bangladeszu,
- uwzględniając wspólne oświadczenie wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/ wiceprzewodniczącej Komisji Federiki Mogherini, komisarz ds. handlu Cecilii Malmström, komisarz do spraw zatrudnienia, spraw społecznych, umiejętności i mobilności pracowników Marianne Thyssen i komisarza ds. współpracy międzynarodowej i rozwoju Nevena Mimiki, wydane z okazji

---

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0024.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0045.

³ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0516.

⁴ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0100.

⁵ Dz. U. C 99 E z 3.4.2012, s. 31.

⁶ Dz. U. C 99 E z 3.4.2012, s. 101.

⁷ Dz.U. L 118 z 27.4.2001, s. 48.

drugiej rocznicy tragedii w Rana Plaza;

- uwzględniając przyjętą w Johannesburgu deklarację ONZ w sprawie zrównoważonej konsumpcji i produkcji wspierającej rozwój społeczny i gospodarczy,
- uwzględniając konwencję MOP dotyczącą struktur propagowania bezpieczeństwa i higieny pracy (konwencja nr 187 z 2006 r.) oraz konwencję dotyczącą bezpieczeństwa, zdrowia pracowników i środowiska pracy (konwencja nr 155 z 1981 r.), których Bangladesz nie ratyfikował, a także odpowiednie zalecenia (zalecenie nr 197); uwzględniając również konwencję dotyczącą inspekcji pracy (konwencja nr 081 r. z 1947 r.), której Bangladesz jest sygnatariuszem, a także odpowiednie zalecenia (zalecenie nr 164),
- uwzględniając program MOP „Lepsza praca” w Bangladeszu, uruchomiony w październiku 2013 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Odnowiona strategia UE na lata 2011–2014 dotycząca społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw” (COM(2011)0681) oraz rezultaty konsultacji społecznych w sprawie prac Komisji dotyczących kierunku jej polityki poświęconej społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw po 2014 r.,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 6 lutego 2013 r. zatytułowane „Społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw: rozliczalne, przejrzyste i odpowiedzialne zachowanie przedsiębiorstw a trwały wzrost”¹ oraz rezolucję pt. „Społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw: dbanie o interesy obywateli a droga do trwałego ożywienia gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu”²,
- uwzględniając wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka, w których wyznaczono rządów i przedsiębiorstwom ramy mające na celu ochronę i poszanowanie praw człowieka, a które Rada Praw Człowieka ONZ zatwierdziła w czerwcu 2011 r.,
- uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ z dnia 26 czerwca 2014 r. ustanawiającą międzyrządową grupę roboczą ds. rozwoju prawnie wiążącego międzynarodowego instrumentu na rzecz uregulowania działalności transnarodowych korporacji;
- uwzględniając deklarację MOP dotyczącą podstawowych zasad i praw w pracy,
- uwzględniając inicjatywę Global Compact Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczącą praw człowieka, standardów pracy, ochrony środowiska i zwalczania korupcji,
- uwzględniając wniosek Komisji w sprawie rozporządzenia ustanawiającego unijny system w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw (COM(2014)0111) mający na celu transpozycję do prawa wytycznych OECD dotyczących należytej staranności w zakresie odpowiedzialnych łańcuchów dostaw minerałów z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka,
- uwzględniając projekt przepisów dotyczących należytej staranności w jednostkach dominujących oraz przedsiębiorstwach będących głównymi wykonawcami (nr 2578)

---

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0049.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0050.

przyjętych w pierwszym czytaniu przez Zgromadzenie Narodowe Francji w dniu 30 marca 2015 r.,

- uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 24 kwietnia 2013 r. ośmiopiętrowy budynek Rana Plaza w Savar nieopodal Dhaki, mieszczący kilka zakładów odzieżowych, zawalił się, w wyniku czego śmierć poniosło ponad 1 100 osób, a około 2500 zostało rannych; mając na uwadze, że zawalenie się budynku Rana Plaza było najpoważniejszą w historii Bangladeszu katastrofą przemysłową i najtragiczniejszym w skutkach niezamierzonym uszkodzeniem konstrukcji budowlanej w nowożytnej historii;
- B. mając na uwadze, że co najmniej 112 osób zginęło w pożarze, który wybuchł w dniu 24 listopada 2012 r. w fabryce odzieży Tazreen, położonej w strefie Aszullii w pobliżu Dhaki w Bangladeszu; mając na uwadze, że pożary fabryk, katastrofy budowlane i inne incydenty związane z kwestiami bezpieczeństwa i higieny pracy nie ograniczają się jedynie do sektora gotowej odzieży w Bangladeszu, ale stanowią poważny problem również w innych krajach rozwijających się i w krajach najslabiej rozwiniętych, w których istnieje rozbudowany sektor gotowej odzieży ukierunkowany na eksport, takich jak Pakistan czy Kambodża;
- C. mając na uwadze, że po wygaśnięciu porozumienia wielowłóknowego (MFA) oraz ze względu na wysokie zapotrzebowanie na pracę w sektorze gotowej odzieży, kraje rozwijające się, takie jak Chiny, Bangladesz, Indie i Wietnam, stały się światowymi producentami; mając na uwadze, że Bangladesz zajmował drugie po Chinach miejsce wśród światowych eksporterów odzieży, przy czym płace w sektorze włókienniczym w tym kraju były najniższe na świecie, a sektor ten stanowił niemal 85 % eksportu z tego kraju; mając na uwadze, że 60 % produkcji odzieży trafiało do UE, która jest głównym rynkiem eksportowym Bangladeszu;
- D. mając na uwadze, że sektor gotowej odzieży zatrudnia ok. 4 mln osób i pośrednio stanowi źródło dochodu niemal 40 mln osób, czyli ok. jednej czwartej ludności Bangladeszu; mając na uwadze, że sektor ten w znacznym stopniu przyczynił się do redukcji ubóstwa; mając na uwadze, że Bangladesz poczynił znaczne postępy jeśli chodzi o zmniejszenie różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn w społeczeństwie i udało mu się osiągnąć trzeci wyznaczony przez ONZ milenijny cel rozwoju dotyczący równości płci; mając na uwadze, że sektor gotowej odzieży w dużym stopniu się do tego przyczynił, ponieważ 3,2 z 4 mln zatrudnionych w nim pracowników to kobiety; mając na uwadze, że zatrudnienie kobiet w wielu przypadkach przyczyniło się do wzmocnienia ich pozycji;
- E. mając na uwadze, że przekształcenie sektora gotowej odzieży zgodnie z modelem zintegrowanego łańcucha wartości oznacza, że zamówienia można utrzymać tylko dzięki zwiększeniu produktywności i dalszemu obniżaniu kosztów produkcji, co stawia siłę roboczą w Bangladeszu i w innych krajach rozwijających się w wyjątkowo niekorzystnym położeniu; mając na uwadze, że Kambodża i Sri Lanka, których gospodarka jest silnie uzależniona od sektora gotowej odzieży, doświadczyły spadku płac pomimo gwałtownego wzrostu liczby zakładów produkcyjnych i wzrostu zatrudnienia; mając na uwadze, że minimalna płaca w Bangladeszu znacznie wzrosła po katastrofie w Rana Plaza, jednak w dalszym ciągu jest zbyt niska, by wystarczyć na pokrycie podstawowych potrzeb pracowników;

- F. mając na uwadze, że według różnych doniesień od roku 2006 do początku 2013 r. w pożarach fabryk w Bangladeszu zginęło ponad 600 pracowników przemysłu odzieżowego, tymczasem według doniesień organizacji obrońców praw człowieka żaden spośród właścicieli zakładów i członków kierownictwa nie został postawiony przed sądem;
- G. mając na uwadze, że budynek znajdujący się w kompleksie Rana Plaza, który się zawalił, został wzniesiony bezprawnie i nie spełniał norm bezpieczeństwa; mając na uwadze, że po katastrofie, w wyniku poważnych zastrzeżeń dotyczących bezpieczeństwa, w Bangladeszu zamknięto na stałe 32 zakłady, a 26 zakładów zostało częściowo zamkniętych; mając na uwadze, że nadal jest wiele fabryk, w których nie zapewnia się prawnie określonego poziomu bezpieczeństwa; mając na uwadze, że MOP popiera inicjatywę rządu Bangladeszu polegającą na prowadzeniu inspekcji dotyczących stanu konstrukcji oraz bezpieczeństwa pożarowego i elektrycznego w około 1 800 fabryk sektora konfekcyjnego, z których wiele to zaadaptowane budynki handlowe lub mieszkalne;
- H. mając na uwadze, że w dniu 24 kwietnia 2013 r. przedstawiciele rządu Bangladeszu, lokalnych producentów odzieży i międzynarodowych marek odzieżowych, lokalnych i międzynarodowych związków zawodowych i międzynarodowych organizacji pozarządowych podpisali „porozumienie dotyczące praktycznych ustaleń w sprawie wypłat dla ofiar wypadku w Rana Plaza i dla ich rodzin” (fundusz powierniczy), aby wypłacić odszkodowania ofiarom katastrofy i ich rodzinom; mając na uwadze, że szacowana kwota potrzebna na pokrycie kosztów wszystkich odszkodowań wynosi 30 mln USD; mając na uwadze, że w drugą rocznicę katastrofy z dobrowolnych składek korporacyjnych zebrano łączną kwotę 27 mln USD, co oznacza, że brakuje jeszcze 3 mln USD;
- I. mając na uwadze, że rekompensata finansowa stanowi podstawowe wsparcie ekonomiczne i że nie będzie możliwe pokrycie wszystkich kosztów medycznych ofiar wymagających długotrwałej opieki medycznej, jeżeli fundusz pozostanie niedofinansowany; mając na uwadze, że Parlament wyraził ubolewanie, iż dobrowolne ustalenia w sprawie odszkodowań wypłacanych za pośrednictwem funduszu powierniczego nie doprowadziły do osiągnięcia wyznaczonego celu, i zaznaczył, że dla ocalałych i dla rodzin ofiar korzystniejszy byłby mechanizm obowiązkowy;
- J. mając na uwadze, że wyniku tragicznego wypadku w Rana Plaza oraz w odpowiedzi na oburzenie opinii publicznej i wezwania Parlamentu Europejskiego do podjęcia działań, UE we współpracy z rządem Bangladeszu i MOP zawarła w dniu 8 lipca 2013 r. porozumienie na rzecz stałej poprawy praw pracowniczych i bezpieczeństwa w fabrykach w przemyśle konfekcyjno-dziewiarskim w Bangladeszu (the Compact), w ramach którego Bangladesz zobowiązał się do podjęcia działań na rzecz poprawy norm i warunków pracy w sektorze gotowej odzieży;
- K. mając na uwadze, że przed wypadkiem Bangladesz miał tylko 92 inspektorów do kontroli około 5 tys. fabryk gotowej odzieży i innych sektorów przemysłowych w kraju; mając na uwadze, że rząd Bangladeszu zobowiązał się, że do końca 2013 r. zatrudni 200 dodatkowych inspektorów;
- L. mając na uwadze, że pierwszy przegląd porozumienia, który odbył się w październiku 2014 r. pokazał, że chociaż poczynione zostały spore postępy, rząd Bangladeszu musiał przedsięwziąć dalsze istotne środki, w szczególności jeśli chodzi o poprawę i wdrożenie

prawa pracy, zwiększenie praw pracowniczych w strefach produkcji eksportowej oraz zwiększenie liczby inspektorów pracy; mając na uwadze, że jesienią 2015 r. odbędzie się drugi przegląd porozumienia;

- M. mając na uwadze, że banglijski kodeks pracy został zmieniony w lipcu 2013 r.; mając na uwadze, że choć uwzględniono w nim pewne pozytywne reformy na przykład w dziedzinie bhp, nadal w dużym stopniu nie przystaje on do standardów międzynarodowych pod względem wolności zrzeszania się i zawierania układów zbiorowych, co podkreślono w uwagach komitetu ekspertów MOP na temat konwencji 87 i 98, a także pod względem ograniczenia prawa do wolnego wyboru przedstawicieli, liczne ograniczenia prawa do strajku oraz szerokie uprawnienia administracyjne do anulowania rejestracji związku zawodowego; mając również na uwadze, że rząd wielokrotnie stwierdził, iż nie zamierza uwzględnić dodatkowych zmian tego kodeksu;
- N. mając na uwadze, że przedsiębiorstwa odzieżowe, światowe i lokalne związki zawodowe, organizacje pozarządowe oraz grupy walczące o prawa pracownicze podpisały w dniu 13 maja 2013 r. prawnie wiążące porozumienie w sprawie bezpieczeństwa pożarowego i bezpieczeństwa budynków w Bangladeszu, zaś w dniu 9 lipca 2013 r. powstał sojusz na rzecz bezpieczeństwa pracowników w Bangladeszu zrzeszający 26 przedsiębiorstw, głównie z Ameryki Północnej, jednak bez udziału związków zawodowych; mając na uwadze, że porozumienie podpisało 175 marek modowych i detalicznych; mając na uwadze, że w ramach porozumienia i sojuszu przeprowadzono inspekcje 1904 fabryk ukierunkowanych na eksport;
- O. mając na uwadze, że rząd Bangladeszu nie przyjął jeszcze przepisów wykonawczych i norm prawa pracy pomimo wielokrotnych obietnic w tym względzie, ostatnio, że przepisy te zostaną przyjęte do lata 2015 r.; mając na uwadze, że wdrażanie prawa jest niezbędnym warunkiem zakwalifikowania się do programu MOP „Lepsza praca” oraz funkcjonowania programu szkoleniowego w ramach porozumienia;
- P. mając na uwadze, że w Bangladeszu 10 % siły roboczej w sektorze gotowej odzieży jest zatrudnionej w strefach produkcji eksportowej; mając na uwadze, że w lipcu 2014 r. rada ministrów zatwierdziła nowy kodeks pracy w strefach produkcji eksportowej, jednak nie daje on pracownikom takich samych praw, jak w innych sektorach w Bangladeszu; mając na uwadze, że chociaż zakaz strajków stracił ważność w dniu 1 stycznia 2014 r., stowarzyszenia pomocy pracownikom nie mają takich samych praw i przywilejów jak związki zawodowe;
- Q. mając na uwadze, że od początku 2013 r. w sektorze odzieżowym zarejestrowanych zostało 300 nowych związków zawodowych; mając na uwadze, że w 2014 r. odrzucono 66 wniosków o rejestrację, co stanowiło 26 % wszystkich zgłoszeń; mając na uwadze, że dyskryminacja związków nadal jest bardzo poważnym i szybko narastającym problemem; mając na uwadze, że związki zawodowe donoszą, iż rząd Bangladeszu aktywnie zapobiega tworzeniu przez pracowników i pracodawców, którzy chcą to zrobić, własnych komitetów ds. bezpieczeństwa wymaganych zgodnie z porozumieniem;
- R. mając na uwadze, że w rankingu przejrzystości Bangladesz zajmuje 136. miejsce na 177 badanych krajów oraz że korupcja jest chorobą endemiczną w globalnym łańcuchu dostaw odzieży i obejmuje elity polityczne, a także przedsiębiorstwa lokalne i wielonarodowe korporacje;

- S. mając na uwadze, że według organizacji Worker Rights Consortium doliczenie niespełna 10 centów do ceny fabrycznej każdej z 7 miliardów sztuk odzieży sprzedawanych rokrocznie przez Bangladesz zachodnim markom pozwoliłoby w ciągu 5 lat dostosować 5000 zakładów odzieżowych w tym kraju do zachodnich norm bezpieczeństwa; mając na uwadze, że nic nie wskazuje na to, że ceny odzieży i tekstyliów wzrosły w ciągu ostatnich dwóch lat;
- T. mając na uwadze, że sektor gotowej odzieży jest przede wszystkim zdominowany przez dużych sprzedawców detalicznych, wytwórców markowej odzieży i przedsiębiorstwa zajmujące się dystrybucją, którzy kontrolują światowe sieci produkcji i bezpośrednio określają warunki dostaw; mając na uwadze, że w warunkach zglobalizowanej gospodarki producenci odzieży i tekstyliów często nie mają wyboru i muszą zaakceptować niższe ceny, podnieść normy jakości, skrócić czas dostaw, zredukować minimalne ilości i wziąć na siebie jak największe ryzyko; mając na uwadze poważne braki pod względem przejrzystości i identyfikowalności w globalnym łańcuchu dostaw; mając na uwadze, że godne warunki pracy w globalnych łańcuchach dostaw będą ważnym punktem programu konferencji MOP, która odbędzie się w 2016 r.;
- U. mając na uwadze, że po katastrofie wśród europejskich konsumentów zapanowało niespotykane dotychczas zapotrzebowanie na dokładniejsze informacje o pochodzeniu produktów i warunkach, w jakich są one wytwarzane; mając na uwadze, że obywatele państw europejskich złożyli niezliczoną liczbę petycji i zorganizowali kampanie na rzecz większej odpowiedzialności marek odzieżowych za zagwarantowanie, że ich produkty są wytwarzane w etyczny sposób;
- V. mając na uwadze, że Bangladesz należy do krajów najslabiej rozwiniętych, w związku z czym zgodnie z inicjatywą „wszystko prócz broni” wszystkie towary z tego kraju korzystają z bezcłowego i bezkontyngentowego dostępu do rynku UE, gdzie trafia 55 % łącznego wywozu z Bangladeszu, w większości stanowiących odzież i tekstylia, w związku z czym państwo to musi zapewnić skuteczne wdrożenie szeregu podstawowych konwencji ONZ/MOP dotyczących praw człowieka oraz praw pracowniczych;
1. z okazji drugiej rocznicy tragedii w Rana Plaza wspomina ofiary jednej z największych w historii katastrof budowlanych; ponownie składa kondolencje rodzinom pogrążonym w żałobie i wyrazi współczucia osobom rannym i niepełnosprawnym; podkreśla, że ofiar tych można było uniknąć, gdyby stosowano lepsze systemy bezpieczeństwa w miejscu pracy;
  2. przypomina, że komitet koordynacyjny Rana Plaza utworzył fundusz powierniczy Rana Plaza, którego celem było zebranie dobrowolnych wkładów od przedsiębiorstw, aby wypłacić odszkodowania ofiarom i rodzinom; ubolewa, że w kwietniu 2015 r. nadal nie wypłacono 3 z 30 mln USD odszkodowań, i wzywa międzynarodowe marki zaopatrujące się w fabryce Rana Plaza lub utrzymujące bliskie powiązania z Bangladeszem, a także rząd Bangladeszu i Bangladeskie Stowarzyszenie Producentów i Eksporterów Tekstyliów (BGMEA) do zadbania o niezwłoczne wypłacenie należnych odszkodowań;
  3. ubolewa, że około jedna trzecia firm, które uważa się za powiązane z kompleksem fabrycznym, takie jak Adler Modemarkte, Ascena Retail, Carrefour, Grabalok, J.C. Penney, Manifattura Corona, NKD, PWT czy YesZee, nadal nie wniosły wkładu do funduszu powierniczego; głęboko ubolewa, że po miesiącach zwłoki firma Benetton wpłaciła tylko 1,1 mln USD do funduszu powierniczego na rzecz pomocy ofiarom

katastrofy Rana Plaza, pomimo iż szacuje się, że wkład tej firmy powinien być znacznie wyższy, biorąc pod uwagę jej zdolności finansowe oraz poziom zaangażowania w Rana Plaza; ubolewa również, że wsparcie finansowe wszystkich marek powiązanych z Rana Plaza było niewystarczające, w związku z czym nie wywiązały się one ze swych obowiązków w stosunku do ofiar, są wśród nich Mango, Matalan i Inditex, które odmówiły podania wysokości udzielonego wsparcia finansowego, a także Walmart oraz The Childrens' Place, które przekazały jedynie minimalne kwoty;

4. zauważa, że obecnie negocjowana jest wypłata odszkodowań dla poszkodowanych w pożarze fabryki Tazreen na takich samych warunkach jak ustalone w odniesieniu do katastrofy w budynku Rana Plaza; wyraża głębokie ubolewanie z powodu ciągłych opóźnień i apeluje o szybkie wypłacenie odszkodowań;
5. z zadowoleniem przyjmuje kroki podejmowane na rzecz utworzenia stałego krajowego systemu ubezpieczeń od wypadków w miejscu pracy i apeluje do rządu Bangladeszu, by wywiązał się ze swoich zobowiązań w ramach krajowego trójstronnego planu działania w tym zakresie; wzywa Komisję do wspierania takich starań w razie potrzeby, lecz zauważa, że o ile obecne działania na rzecz wypłaty odszkodowań pozostaną bezowocne, utrudni to postępy w tym zakresie;
6. apeluje do Komisji, rządów państw UE oraz innych państw, by rozważyły wnioski w sprawie obowiązkowych ram regulacyjnych w celu zapewnienia dostępu do środków naprawczych i odszkodowań opartego na potrzebach i odpowiedzialności, a nie tylko na potencjale grup organizujących kampanie wskazywania winnych i piętnowania ich czy na dobrowolnych działaniach firm;
7. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę UE, by rozpocząć realizację porozumienia na rzecz stałej poprawy praw pracowniczych i bezpieczeństwa w fabrykach w przemyśle konfekcyjno-dziewiarskim w Bangladeszu w celu zapewnienia nowego otwarcia w kwestii bezpieczeństwa i higieny pracy, odpowiednich warunków pracy i poszanowania praw pracowniczych oraz by propagować odpowiedzialność przedsiębiorstw w przemyśle konfekcyjnym w Bangladeszu;
8. zwraca uwagę na wnioski z pierwszego przeglądu porozumienia z października 2014 r., z których wynikają znaczne postępy osiągnięte przez władze Bangladeszu, i dostrzega wkład porozumienia w poprawę bezpieczeństwa i higieny pracy w fabrykach oraz warunków pracy w przemyśle konfekcyjnym; wzywa jednak rząd Bangladeszu do zwiększenia zaangażowania na rzecz aktywnego zrealizowania w trybie priorytetowym wszystkich zobowiązań określonych w porozumieniu; wierzy, że do czasu drugiego przeglądu porozumienia spodziewanego jesienią 2015 r. uda się poczynić znaczne postępy we wszystkich kwestiach dotyczących pracy i bezpieczeństwa, zwłaszcza jeśli chodzi o poszanowanie praw pracowniczych, inspekcje pracy, godne zarobki, stan konstrukcji budynków, bezpieczeństwo i higienę pracy oraz odpowiedzialność przedsiębiorstw;
9. odnotowuje kroki podjęte przez Bangladesz przy nowelizacji prawa pracy po katastrofie budynku Rana Plaza, które wzmacniają prawa podstawowe w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz praw pracowniczych; ubolewa, że szereg ograniczeń w odniesieniu do swobody zrzeszania się pracowników nie został wyeliminowany i że prawo nadal nie spełnia postanowień podstawowych konwencji MOP;
10. wzywa rząd i parlament Bangladeszu, by zgodnie ze zobowiązaniami zapisanymi w

porozumieniu przyjął w trybie wysoce priorytetowym niezbędne przepisy i rozporządzenia w celu zapewnienia skutecznego wdrażania prawa, prowadząc przy tym ściśle konsultacje z trójstronną komisją doradczą i zwracając szczególną uwagę na wdrażanie konwencji MOP nr 87 i 98 dotyczących swobody zrzeszania się i rokowań zbiorowych;

11. jest zaniepokojony sytuacją w strefach produkcji eksportowej, gdzie związki zawodowe są nadal zabronione, a warunki pracy i normy bhp są na niskim poziomie, oraz podkreśla, że pracownicy tych stref powinni mieć takie same podstawowe swobody zapewnione prawem i normy bezpieczeństwa, jakie przysługują pracownikom w innych miejscach w Bangladeszu; zdecydowanie ubolewa, iż zaproponowany kodeks pracy w strefach produkcji eksportowej wciąż zakazuje pracownikom zakładania związków zawodowych, i zwraca uwagę, że stowarzyszenia pomocy pracownikom nie mają pod żadnym względem praw i przywilejów porównywalnych do związków zawodowych; wzywa rząd Bangladeszu do natychmiastowego i pełnego rozszerzenia zakresu prawa pracy na strefy produkcji eksportowej;
12. z zadowoleniem przyjmuje wzrost płacy minimalnej w sektorze odzieżowym o 77 % z 35 EUR do 62 EUR miesięcznie i zachęca do bardziej powszechnego stosowania tej stawki; zauważa jednak, że w praktyce płaca minimalna w przemyśle odzieżowym wciąż nie wystarcza do zaspokojenia podstawowych potrzeb pracowników i że w tym celu należy ją podnieść do co najmniej 104 EUR; wzywa rząd Bangladeszu do określenia minimalnej płacy zapewniającej utrzymanie w ścisłym porozumieniu ze związkami zawodowymi i pracownikami; wzywa ponadto rząd do dopilnowania, by fabryki odzieżowe faktycznie wypłacały należne wynagrodzenie;
13. z zadowoleniem przyjmuje rejestrację od początku 2013 r. około 300 nowych związków zawodowych w przemyśle odzieżowym, przez co ich liczba uległa podwojeniu, lecz ubolewa nad tym, że w 2014 i 2015 r. proces rejestracji spowolnił; zachęca władze Bangladeszu do kontynuowania pozytywnej tendencji w kierunku osiągnięcia celów odpowiedniej reprezentacji 4 mln pracowników w sektorze odzieżowym;
14. jest głęboko zaniepokojony doniesieniami, że członkowie nowo utworzonych związków zawodowych doświadczają dyskryminacji, zwolnień i represji; jest zbulwersowany wszechobecną dyskryminacją antyzwiązkową, której dowodem są udokumentowane akty pogroźek, nękania i przemocy fizycznej wobec przedstawicieli pracowników, w tym zabójstwo przywódcy związku zawodowego Aminula Islama; wzywa rząd Bangladeszu do skutecznego zwalczania nieuczciwych praktyk na rynku pracy poprzez wprowadzenie niezbędnych środków mających na celu zapobieganie, ściganie i karanie nadużyć we właściwy i przejrzysty sposób, aby położyć kres bezkarności i pociągnąć do odpowiedzialności zabójców Aminula Islama; wyraża przekonanie, że odpowiednie szkolenie i podnoszenie świadomości w zakresie praw pracowniczych jest skutecznym sposobem ograniczenia dyskryminacji związków zawodowych;
15. uważa, że demokratyczne struktury związkowe odgrywają ważną rolę w poprawie norm bhp, na przykład stały rozwój komitetów pracowniczych ds. bezpieczeństwa we wszystkich fabrykach; podkreśla też znaczenie dostępu związków zawodowych do fabryk w celu informowania pracowników, jak mogą chronić swoje prawa i dbać o bezpieczeństwo, w tym korzystając z prawa do odmowy wykonania niebezpiecznej pracy;
16. z zadowoleniem przyjmuje podjęte przez rząd Bangladeszu zobowiązanie dotyczące

ponownego utworzenia departamentu ds. inspekcji fabryk i zakładów, który ma ostatecznie zatrudniać 993 pracowników w 23 biurach regionalnych, modernizację działu inspekcji przeprowadzoną w styczniu 2014 r. oraz przyjęcie krajowej polityki w dziedzinie zdrowia i bezpieczeństwa i jednolitych norm dotyczących inspekcji bezpieczeństwa i higieny pracy; wzywa Komisję i partnerów międzynarodowych do zapewnienia pomocy technicznej oraz podzielenia się wzorcowymi praktykami, aby unowocześnić DIFE; wzywa rząd Bangladeszu do wywiązania się ze swych zobowiązań dotyczących inspekcji pracy, a także do przestrzegania konwencji MOP nr 81; z zadowoleniem przyjmuje zamknięcie fabryk, które nie spełniały norm bezpieczeństwa;

17. jest zaniepokojony zarzutami dotyczącymi powszechnej korupcji wśród inspektorów bhp oraz właścicieli fabryk odzieżowych w Bangladeszu i apeluje o wzmożenie wysiłków w celu zwalczania takich praktyk;
18. rozumie trudności związane z postęпами w zakresie rekrutacji inspektorów, wynikające z konieczności odpowiedniego wyszkolenia danych osób według jednego standardu i ujednoliconych procedur operacyjnych przed ich faktycznym oddelegowaniem; ubolewa jednak, że cel polegający na rekrutacji 200 inspektorów do końca 2013 r. jeszcze nie został zrealizowany, jako że liczba ta wynosi obecnie 173, i podkreśla, że 200 inspektorów to i tak o wiele za mało, by nadzorować przemysł zatrudniający cztery miliony pracowników;
19. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w ramach porozumienia w sprawie ochrony przeciwpożarowej i bezpieczeństwa budynków oraz sojuszu na rzecz bezpieczeństwa pracowników przeprowadzono inspekcje we wszystkich fabrykach wchodzących w zakres ich działalności i opracowano przeszło 400 planów naprawczych; wzywa rząd Bangladeszu do uzupełnienia tych działań poprzez sprawne przeprowadzenie inspekcji w fabrykach objętych zakresem jego odpowiedzialności i przyjęcia odpowiednich działań naprawczych; popiera cenną pracę MOP, która przyczynia się do realizacji tych działań; z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie tych producentów, którzy chcą poprawić normy, i wzywa wszystkie zainteresowane strony do zapewnienia prawidłowej realizacji planów naprawczych;
20. z zadowoleniem odnosi się do faktu, że obecnie ponad 250 marek odzieżowych i sprzedawców detalicznych sprowadzających gotowe ubrania z Bangladeszu podpisało porozumienie w sprawie ochrony przeciwpożarowej i bezpieczeństwa budynków albo sojusz na rzecz bezpieczeństwa pracowników, aby skoordynować wysiłki na rzecz poprawy bezpieczeństwa w fabrykach w Bangladeszu dostarczających im produkty; w związku z tym zachęca inne przedsiębiorstwa, w tym MŚP, do przyłączenia się do porozumienia; podkreśla potrzebę odpowiedniego zaangażowania wszystkich zainteresowanych stron w skuteczną realizację porozumienia i zachęca do zawierania podobnych porozumień w innych krajach dużego ryzyka;
21. zachęca, by w ramach porozumienia w sprawie ochrony przeciwpożarowej i bezpieczeństwa budynków oraz sojuszu na rzecz bezpieczeństwa pracowników usprawniono współpracę i systematyczną wymianę sprawozdań z inspekcji fabryk w celu unikania powielania pracy i odmiennych norm; apeluje, by w ramach sojuszu na rzecz bezpieczeństwa pracowników publikowano sprawozdania również w języku bengalskim, także online, i umieszczano w nich zdjęcia, tak by były one dostępne dla wszystkich w kraju;

22. uważa, że ogólnosiwiatowe sieci sprzedaży detalicznej i wytwórcy markowej odzieży ponoszą z uwagi na obecne wzorce produkcji ogromną odpowiedzialność za uniemożliwianie krajom produkującym odzież poprawy warunków pracy i wynagrodzeń; wyraża przekonanie, że można zapewnić sprawiedliwszą strukturę rynku i warunki socjalne, jeżeli przedsiębiorstwa te zapewniłyby na całej długości swych łańcuchów dostaw pełne poszanowanie podstawowych norm pracy MOP, uznane na szczeblu międzynarodowym normy społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw (CSR), w szczególności niedawno zaktualizowane wytyczne OECD dla przedsiębiorstw międzynarodowych, dziesięć zasad inicjatywy ONZ Global Compact, normy ISO 26000 dotyczące odpowiedzialności społecznej, trójstronną deklarację zasad dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej MOP oraz wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę przewodnią Komisji dotyczącą odpowiedzialnego zarządzania w łańcuchu dostaw w sektorze odzieżowym, biorąc pod uwagę obecne inicjatywy krajowe, takie jak inicjatywy podejmowane w Niemczech, Holandii, Francji i Danii, i uważa, że UE może – i ma obowiązek – być światowym liderem w dziedzinie odpowiedzialności w łańcuchu dostaw;
23. uważa, że dostęp do informacji w sektorze odzieżowym to często najpoważniejsza przeszkoda w walce z łamaniem praw człowieka w światowym łańcuchu dostaw oraz że potrzebny jest obowiązkowy system podawania informacji o wszystkich podmiotach w łańcuchu wartości danego produktu, od miejsca produkcji do miejsca sprzedaży detalicznej; uważa, że potrzebne są nowe przepisy UE nakładające na przedsiębiorstwa konfekcyjne z UE zlecające produkcję w państwach trzecich prawny obowiązek zachowania należytej staranności, w tym środki mające zapewniać identyfikowalność i przejrzystość, zgodnie z wytycznymi ONZ dotyczącymi biznesu i praw człowieka oraz wytycznymi OECD w sprawie przedsiębiorstw wielonarodowych;
24. wzywa Radę i Komisję, by włączyły wiążącą i egzekwowalną klauzulę w sprawie odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw do wszystkich podpisywanych przez UE dwustronnych umów dotyczących handlu i inwestycji, która była by wiążąca dla inwestorów europejskich w zakresie odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw określonych na szczeblu międzynarodowym, w tym wydanej w 2010 r. aktualizacji wytycznych OECD, a także norm określonych przez ONZ, MOP i UE; domaga się, by w przyszłych umowach handlowych zawieranych przez UE z państwami trzecimi kwestie bhp znalazły się na bardziej eksponowanym miejscu i były elementem programu godnej pracy; uważa, że UE powinna dostarczać wsparcie techniczne we wdrażaniu tego rodzaju postanowień, tak by nie stanowiły one przeszkody dla handlu;
25. przyznaje, że zatrudnienie w sektorze odzieżowym pomogło milionom ubogich kobiet z regionów rolniczych w Bangladeszu i innych krajach w wyrwaniu się z nędzy i zależności od wsparcia ze strony mężczyzn; zauważa, że siła robocza niezrzeszona w związkach zawodowych to przede wszystkim niewykwalifikowani pracownicy i kobiety w sektorze odzieżowym w krajach rozwijających się; przyznaje, że postępy w zakresie praw pracowniczych i ich ochrony mają kluczowe znaczenie dla wzmocnienia pozycji kobiet i podkreśla potrzebę zwiększenia reprezentacji kobiet w związkach zawodowych, w tym w tych nowo powstałych w Bangladeszu; z zadowoleniem przyjmuje Porozumienie na rzecz stałej poprawy praw pracowniczych i bezpieczeństwa w fabrykach w przemyśle konfekcyjno-dziwiarskim w Bangladeszu w uznawaniu znaczenia równouprawnienia płci w odniesieniu do poprawy norm pracy;
26. odnotowuje, że inicjatywa „wszystko oprócz broni” odegrała istotną rolę w rozwoju

gospodarczym Bangladeszu oraz przyczyniła się do poprawy warunków materialnych milionów ludzi, w szczególności kobiet; jest jednak przekonany, że bez zdecydowanych warunków w dziedzinie praw człowieka i praw pracy, inicjatywa „wszystko oprócz broni” oraz ogólny system preferencji (GSP) mogą przyczynić się do zaostrzenia niskich standardów ochrony pracownika i podważyć ideę godnych warunków pracy; wzywa Komisję do sprawdzenia, czy Bangladesz przestrzega konwencji dotyczących praw człowieka, pracy i środowiska w ramach GSP, oraz do poinformowania Parlamentu o ustaleniach; podkreśla, że kraje odnotowujące znaczne postępy w zakresie norm społecznych i norm pracy należy nagradzać poprzez zapewnienie pełnego dostępu ich produktów do rynku;

27. zachęca wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel Mogherini i komisarz Malmström, aby w rozmowach z Bangladeszem na temat kontynuacji preferencji handlowych nadal poruszały kwestie ratyfikacji podstawowych standardów MOP, inspekcji bhp oraz swobody zrzeszania się;
28. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Radzie Praw Człowieka ONZ, rządowi i parlamentowi Bangladeszu oraz dyrektorowi generalnemu MOP.